

Nejde jen o krásu

Zhubnout – ale jak?

Některá
plemena
mají
k tloustnutí
větší
dispozice

I když to snad žádný majitel psa neslyší rád, nadváha psích miláčků dnes představuje vážný problém. Ve své léčitelské i cvičitelské praxi se denně setkávám s tlustými psy. A nemám tím na mysli jen skutečně obézní jedince, ale i ta zvířata, jež na první pohled vlastně jen vypadají až moc dobře.

Ideální váhu má ten pes, jehož žebra nevidíme, ale přesto je nahmatáme. U dlouhosrstých psů s tlustou kůží to samozřejmě není tak snadné, ale i tady se s trochou cviku naučíme rozlišovat roz-

díl. Nebo se můžeme obrátit na dobrého přítele nebo přítelkyni, k nimž máme důvěru, a poprosit je, aby nám řekli pravdu. Sami majitelé totiž jen zřídka kdy bývají schopni objektivního zhodnocení.

Možná vás ale napadne: je skutečně tak důležité přesně vědět, zda pes je či není tlustý? Věřte, že o estetickou stránku věci zde jde až ve druhé řadě. Tou první jsou zdravotní důsledky obezity. Tlustí psi se

mu už nikdo z jeho potravních konkurentů nevezme! Potom velmi dlouho tráví. I naši psi, alespoň ti odpovídající výškou, by byli schopni sníst podobné množství potravy jako vlci. Ovšem tady je namístě, aby zasáhl člověk jako tvor rozumný. I když láska prochází žaludkem a pes se dívá tak neskonale smutně, nenechte se obměkčit! Bude rozumnější dát zvířeti svoji náklonnost najevo nějakým jiným způsobem: třeba hrou, dlouhou procházkou nebo tím, že se s ním pomazlíte.

Vyplatí se pátrat po příčinách

Když už se jednou stane, že pes ztloustne, měli bychom se snažit přijít na to, co je příčinou. Pokud jsme si třeba dovezli tlustého psa z útulku, na vině byl pravděpodobně nedostatek pohybu. V takovém případě mu naordinujeme na každý den svižný pochod (samozřejmě pokud zrovna nebude 35 stupňů ve stínu). Možná je jeho strava příliš výživná na výkony, které podává. V takovém případě často pomůže už jen přechod na méně tučné suché krmivo. Bohužel za ty roky, co jsem se zabýval psí výživou, jsem zjistil, že takzvané dietní krmivo nezřídka bývá k ničemu. Tuk a bílkoviny v něm totiž jen bývají nahrazeny cukry. K tomu se přidá vláknina, která v žaludku a ve střevě bobtná a vyvolává tak pocit sytosti. Ale za prvé se po cukrech příliš nehubne a za druhé po takové stravě psi vylučují v důsledku velkého množství vlákniny mnohem více trusu. Sice většinou na počátku hubnou, ale pak jejich váha začne stagnovat. Zvířata navíc ztrácejí výkonnost, jejich srst matní a nevypadá dobře. Z těchto důvodů většina majitelů takovou dietu po čase přerušuje. Lepších výsledků dosáhneme s tzv. dělenou stravou (ráno tvaroh + cukry, večer maso + zelenina). Nejrychlejší postup bývá u diety s malým množstvím tuku a vynecháním všech obilných produktů (cukrů). V takovém případě si však většina majitelů musí chystat dávky pro svého psa sama. Nejvhodnější proto je, když si u nějakého poradce na výživu psů necháte pro svého miláčka sestavit individuální stravovací plán. Pokud je nutno dietu dodržovat delší dobu, je třeba mimořádně dbát na to, aby byl organismus v dostatečné míře zásobován vitamíny a minerálními látkami.

Pouhá redukce množství krmiva nebývá příliš úspěšná. Psi totiž vyrovnávají méně kalorií delším spánkem. Kromě toho může v důsledku zmenšeného množství potravy docházet k nedostatečnému zásobování některými látkami.

Braňte se na počátku

Jako všude i tady platí: braňte se na počátku! Je mnohem jednodušší docílit toho, aby středně velký pes zhubl o kilo než o pět. Uvědomte si, že zvíře svou váhu nenabralo za den, ale v delším časovém úseku. A že je vhodnější, aby také hubnutí probíhalo pozvolna, postupně. Totéž platí o fyzické zátěži a fitness programu. Psa s výraznou nadváhou není možné bez negativních následků štvát u kola. Pokud máte štěně nebo mladého psa, myslete také na to, že kila navíc neuměrně zatěžují rostoucí kosti, případně mohou vést dokonce k jejich deformacím. Kromě toho se v mládí vytvářejí návyky související s příjmem potravy, a tak můžete od samého počátku snadno zamezit třeba žebrání u stolu. Tlusté štěňátko může vypadat roztomile, ale je to pro ně zdravé?

Kastrovaná zvířata nemusí být tlustá

Častá výmluva majitelů psů, jejichž psi se sotva valí a břicho tahají po zemi, zní: „To je tím, že je kastrován.“ Ale ani taková zvířata nemusí být zákonitě tlustá. Bývají jen o něco klidnější, proto by je jejich majitelé měli více je nutit do pohybu, a většinou také lépe zhodnocují předkládanou potravu, takže by měla dostávat o něco menší porce. To je celé tajemství. Při jejich krmení dbáme na vysokou kvalitu, ne na kvantitu, a svého miláčka raději hladíme, než abychom mu dávali pamlsky.

Uvědomte si, že psu škodíte, když ho překrmujete nebo krmíte tučně! Nejenom že to nevypadá dobře, horší je, že se také zvíře dobře ani necítí. Po pěti minutách pro ně končí hra s jeho štíhlým kamarádem, protože mu prostě nestačí. Extrémně trpí v letních horkách a od určitého věku ho začnou sužovat bolesti v kostech a v kloubech. Ušetřete toho svého psa, pokud ho máte opravdu rádi a pokud to je možné!
Eva-Louise Schillingová

Většina psů by jedla pořád. Rozumný majitel množství potravy koriguje

utkvávají s podobnými chorobami jako tlustí lidé: cukrovka, srdeční choroby, artrózy... Nedokážu pochopit, jak zodpovědný majitel může u svého čtyřnohého přítele takové riziko vůbec připustit.

Jistě, většina psů by jedla pořád. Souvisí to s tím, že jejich praotec vlk měl velmi roztažitelný žaludek. Mělo to ovšem dobrý důvod: vlk loví velkou kořist, a když má štěstí a podaří se mu ji získat, nacpe se k prasknutí. Vždyť to, co sežere,